

der henhører til en vis Klasse, kun beskæftiger en enkelt Arbejder, faaer han en ligesaa stor Sum at flytte fra sig ved den indskrænkede Virksomhed, han udøver, som den, der maaskee beskæftiger 100 Arbejdere og hører til samme Klasse, og Forholdet bliver altsaa ingenlunde ligeligt eller retfærdigt der. Vilde man have denne Skat bestemt til at være en Skat, der ikke skulde lægges paa de Næringsdrivende i og for sig, men derimod paa Næringen her i Kjøbenhavn, for fra denne at gaae som en indirecte Skat over paa Andre, saa maatte man snarere have sagt, idet man bestemte Størrelsen af Skatten som her til at være 55,000 Rd.: førend Indkomstskatten lignes, udredes der forløbs af de Næringsdrivende 55,000 Rd., for at de, efter bedste Evne, igjen kunne flytte denne Afgift over paa Andre; men at sige, at naar de Næringsdrivende, saaledes som Tilfældet er, ere indbeelte paa aldeles vilkaarlig Maade i forskjellige Classer og derefter igjen paa aldeles vilkaarlig Maade ere paalignede en Skat — jeg kalder den vilkaarlig, fordi den slet ikke lignes efter Omfanget af Vedkommendes Næring, altsaa ikke efter deres Betydning som Næringsdrivende — er dette en Maade, hvorpaa man vil være istand til ogsaa at paaligne Skatten paa Andre end disse Næringsdrivende, idet de kunne flytte den fra dem selv over paa Andre, forekommer mig ikke at være velbegrundet. Det Urimelige ved denne Skat træder ogsaa frem ved enkelte specielle Punkter, hvoraf jeg skal tillade mig at fremhæve et, der udtrykkelig er optaget i Loven. Der siges, at denne Classeskat skal betales af de Næringsdrivende, der drive flere Næringsveie, efter de forskjellige Classer, som de derved indtræde i. Naar den nye Næringslov træder i Kraft, vil det jo staae Enhver frit for at begynde en Virksomhed ogsaa udenfor de Former, der nu ere de almindelige. Det kan jo være, at en Mand, for at udvilde en vis Virksomhed, er nødsaget til at tage 2, 3 à 4 forskjellige Borgerskab; thi der staaer i Næringsloven, at han vil kunne beskæftige sig med flere forskellige Haandteringer, men at han i saa Fald skal tage Borgerkab paa enhver især, men det kan gjerne være, at den Næringsvei, som han vil drive, slet ikke derfor bliver af et Omfang, der paa nogen Maade er be-

tegnat ved det forskellige Antal Borgerkab, han er nødsaget til at tage; ja, det kan gjerne være, at den Næringsvei, han saaledes danner ved at combinere flere andre, slet ikke faaer noget stort Omfang; vilde det da ikke være ubilligt, om denne Mand kom til at betale Classeskatten i en overordentlig høi Grad? og det vilde han komme til, thi paa Grund af de forskellige Classer, hvortil han har løst Borgerkab, kom han til at betale 3 eller 4 Gange saa Meget som en Anden, der kun har løst Borgerkab paa en enkelt Klasse, men som maaskee driver en Næringsvei af ligesaa stort Omfang. Det forekommer mig, at det ikke har staaet klart, at Skatten skal være saaledes indrettet, at de Næringsdrivende, hvem den paalignes, paa en let og rimelig Maade kunne være istand til at flytte den fra sig selv over paa Forbrugerne, thi det vil være høist vanstelig for den Mand i det Tilfælde, jeg har nævnt, at gjøre det. Er det ikke ogsaa urimeligt, at visse Næringsdrivende aldeles fritages for denne Skat, uagtet den Næringsvei, de drive, maaskee er meget indbringende og af stort Omfang? Jeg vil som Exempler herpaa nævne: Skolebestyrere, Procuratorer, Læger og ellers Andre, der ikke tage Borgerkab eller Næringsbeviis paa deres Næringsvei. De ere stillede ganske udenfor Skatten. Jeg kan derfor ikke være enig med den sidste ærede Taler i, at det maaskee kunde være hensigtsmæssigt at forsøge denne Skat for et Tidsrum af 5 Aar. (Tscherning: Jeg har heller ikke sagt, at det var hensigtsmæssigt.) Jeg anseer det heller ikke for hensigtsmæssigt; jeg troer ikke, at man skal forsøge det, fordi jeg anseer det for uretfærdigt. Der er af den ærede Rigsbogsmand for Kjøbenhavns 3die Valgtreds (Feddersen) udtalt som en Grund til dog maaskee at beholde denne Skat, at den var en væsentlig Formindskelse i det Beløb, der ellers skulde paalignes ved Indkomstskatten, og at man, for at undgaae at faae Meenedere og Vognere blandt Borgerne, fra Begyndelsen af skulde søge at sætte denne Skat, nemlig Indkomstskatten, saa lempelig som mulig og derfor gribe denne Leilighed til at formindste det hele Beløb med 50,000 Rd. Det ærede Medlem calculerede det hele Beløb til 357,000 Rd. Uden at jeg tør gaae ind paa at berigtige de Tal, hvorved han kom